

Verbeteren van doorplaatsingen na behandeling JeugdzorgPlus

“Een adviesrapport over de factoren die invloed hebben op een doorplaatsing van jongeren na een behandeling in de JeugdzorgPlus van Intermetzo”

Adviesrapport

Auteurs: Renske van Maanen & Jaleesa Ohoilulin

Afstudeeronderzoek Pedagogiek - Hogeschool Arnhem en Nijmegen - Juni 2014

Opdrachtgever Intermetzo: Lieke van Domburgh – Beoordelaar: Elske van Oostaijen

Voorwoord

Voor u ligt het adviesrapport over de doorplaatsingen en heropnames binnen de JeugdzorgPlus van Intermetzo. Dit adviesrapport is een product naar aanleiding van het onderzoeksrapport.

In het kader van “Onderzoek en Innovatie” hebben wij onderzoek gedaan naar de heropnames en doorplaatsingen van jongeren na een behandeling in de JeugdzorgPlus. Het onderzoek dient ter afronding van de opleiding Pedagogiek op de HAN te Nijmegen. Dit adviesrapport is bestemd voor de JeugdzorgPlus van Intermetzo. Hierin zullen de bevindingen en aanbevelingen vanuit het onderzoeksrapport worden vertaald naar concrete stappen die Intermetzo kan nemen om de aanbevelingen te implementeren.

Graag willen wij de volgende betrokkenen bedanken voor de bijdrage die zij hebben geleverd in de totstandkoming van dit onderzoek:

Lieke van Domburgh, onze opdrachtgever die dit onderzoek mogelijk heeft gemaakt en sturing en begeleiding heeft geboden gedurende dit hele proces.

De leidinggevende van de JeugdzorgPlus, Christa Schrödeur, voor het werven van medewerkers en jongeren.

Alle jongeren en medewerkers, waaronder de medewerkers van het plaatsingsbureau, de trajectregisseurs L. Evers, L. Rutgers, S. Nijboer en T. Wiggers, de groepsleiders Franklin, Arjan, Marcel en Greg, de gedragswetenschapper J. Tiekink, de unitleider C. Stomp van de OG Heldringstichting en de teamcoördinator L. Prinssen van ‘Moedige Meiden’ willen we bedanken voor hun tijd en openheid.

Tot slot willen wij onze docenten P. van Elen en E. van Oostaijen bedanken voor hun feedback en support tijdens de begeleidingslessen.

Renske van Maanen en Jaleesa Ohoilulin
Nijmegen, juni 2014

Inhoudsopgave

Samenvatting	Pag. 1
1. Inleiding	Pag. 3
1.1. Aanleiding van het adviesrapport	Pag. 3
1.2. Introductie van het probleem	Pag. 3
1.3. Leeswijzer	Pag. 3
2. Het onderzoek	Pag. 4
2.1. Onderzoeksopzet	Pag. 4
2.2. Resultaten	Pag. 4
2.3. Conclusie	Pag. 5
3. Aanbevelingen	Pag. 7
4. Het advies	Pag. 10
4.1 Globaal advies	Pag. 10
4.2 Het advies	Pag. 11
5. Implementatieplan	Pag. 19
Literatuurlijst	Pag. 22
Bijlagen	

Samenvatting

Dit adviesrapport is een product naar aanleiding van het onderzoeksrapport. Het onderzoeksrapport is ontstaan na een onderzoek over de heropnames en doorplaatsingen van jongeren vanuit de JeugdzorgPlus van Intermetzo naar een vervolgvoorziening. Het onderzoek was onderdeel van de opleiding pedagogiek op de HAN en vond plaats binnen de JeugdzorgPlus van de organisatie Intermetzo.

Binnen Intermetzo werd gesignaleerd dat er regelmatig sprake was van heropnames. Tijdens gesprekken met een aantal betrokkenen en uit de cijfers van het plaatsingsbureau werd dit bevestigd. Zo kwam naar voren dat er regelmatig jongeren binnen zes maanden na een doorplaatsing naar een vervolgvoorziening werden heropgenomen. Deze heropnames hadden mogelijk als reden dat de jongeren op de vervolgvoorziening of in de thuissituatie wegliepen, een delict pleegden of onhandelbaar gedrag vertoonden, waardoor de eigen veiligheid en die van de omgeving niet meer gewaarborgd kon worden.

Het doel van het onderzoek was om zicht te krijgen in de factoren die bijdroegen aan een succesvolle doorplaatsing. Om gericht onderzoek te kunnen doen naar deze factoren werd de volgende vraagstelling geformuleerd; “Hoe kan de JeugdzorgPlus van Intermetzo bereiken dat de kans op een succesvolle doorplaatsing van een jongere naar een vervolgvoorziening vergroot wordt.” Om antwoord te kunnen geven op de vraagstelling bestond het onderzoek uit verschillende interviews met jongeren, groepsleiding en trajectregisseurs van de JeugdzorgPlus en groepsleiding van vervolgvoorziening Nieuwmarke. Daarnaast werden ook de unitleider van een andere JeugdzorgPlus instelling, namelijk de Otto Gerard Heldringstichting, en de teamcoördinator van het ‘Moedige Meiden’-project geïnterviewd. ‘Moedige meiden’ is een project dat opgestart is naar aanleiding van het probleem dat er veel meisjes in een gat vielen tijdens de doorplaatsing van de JeugdzorgPlus naar reguliere jeugdzorg¹. Naast de interviews werden er twintig dossiers geanalyseerd, waarvan tien succesvolle doorplaatsingen en tien heropnames. Zowel de interviews als het dossieronderzoek zorgden voor kwalitatieve data.

Uit de resultaten van het onderzoek bleek dat een aantal factoren meerdere malen naar voren

¹ Onder de ‘reguliere jeugdzorg’ kan ook de ‘thuissituatie’ worden gelezen.

kwamen. De factoren die invloed hadden op het probleem waren: verkorte trajecten, tijd, geld, de leeftijd, motivatie, vertrouwen, mentor/trajectregisseur, warme overdracht, doorplaatsing, samenwerking, verschil JeugdzorgPlus en reguliere jeugdzorg, weglopen en het netwerk van de jongere.

Concluderend kon gezegd worden dat veel factoren samenhangen met een goede samenwerking onderling en met interne en externe vervolgvorzieningen. Op dat moment ontbrak deze goede samenwerking. Door een goede samenwerking kon er effectiever gewerkt worden binnen de korte behandelduur, het verschil tussen JeugdzorgPlus en reguliere jeugdzorg worden geminimaliseerd en een vaste warme overdracht met eerlijkheid en een goede kennismaking worden gerealiseerd. Daarbij konden de kwaliteiten van de mentor en trajectregisseur beter worden ingezet door afspraken te maken en rollen te verdelen. Ook kon er meer worden ingespeeld op de motivatie. Aan de hand van deze informatie zijn er aanbevelingen rondom de samenwerking gegeven.

In de eerste aanbeveling wordt geadviseerd om de vervolgvorziening in een vroeg stadium te betrekken bij de behandeling van de jongere in de JeugdzorgPlus. Er zal een gezamenlijk belang ontstaan en de handen kunnen in geslagen worden om de kans op een succesvolle behandeling en doorplaatsing van de jongere te vergroten. In deze aanbeveling wordt ook de kennismaking van de jongere op de vervolgvorziening meegenomen. Er wordt geadviseerd om dit in een zo vroeg mogelijk stadium te doen, zodat het perspectief voor de jongere concreet wordt. Hierdoor weet hij waar hij naar toe werkt. De tweede aanbeveling gaat over de warme overdracht en de contactmomenten in de nazorgfase. Er wordt geadviseerd om hier duidelijke richtlijnen aan te geven, zodat dit grotendeels door iedereen op de zelfde manier wordt gedaan. Om deze redenen zijn er twee formulieren ontworpen. Het eerste formulier is te gebruiken voor de warme overdracht, zodat er geen belangrijke informatie gemist wordt. Het tweede formulier is om de contactmomenten in de nazorgfase vast te leggen. Hierdoor weten alle partijen wat ze van elkaar kunnen verwachten. In dit formulier zullen er meerdere contactmomenten worden opgenomen, zodat eerder ingespeeld kan worden op eventuele problemen of signalen van terugval. Het advies is verwerkt in de bestaande fasen waar de JeugdzorgPlus mee werkt. In het implementatieplan wordt beschreven welke stappen Intermetzo moet nemen om het advies in de praktijk uit te voeren.

Ik werk wel aan mijn doelen maar als het te lang duurt neem ik denk ik de benen."

(Uitspraak van een geïnterviewde jongere).

1. Inleiding

In dit eerste hoofdstuk wordt beschreven wat de aanleiding van dit adviesrapport is (1.1) en wordt het probleem wat is onderzocht geïntroduceerd (1.2). Als afsluiting van dit hoofdstuk wordt weergegeven wat waar in dit adviesrapport beschreven staat (1.3).

1.1. Aanleiding van het adviesrapport

Dit adviesrapport is ontworpen naar aanleiding van het onderzoeksrapport. De aanleiding van het onderzoek was om de opleiding pedagogiek af te sluiten met een praktijkwetenschappelijk onderzoek binnen de Jeugdzorg. Intermetzo gaf de mogelijkheid om een onderzoek binnen de JeugdzorgPlus uit te voeren naar aanleiding van een praktijkprobleem.

In het onderzoeksrapport werd de probleemanalyse in de praktijk en literatuur, het onderzoek, de resultaten, de conclusies en discussies en aanbevelingen beschreven. In dit adviesrapport zijn het advies en de aanbevelingen concreet uitgewerkt. Daarnaast is er een implementatieplan geschreven om het advies in de praktijk toe te kunnen passen.

1.2. Introductie van het probleem

Intermetzo wilde graag zicht krijgen in de factoren die bijdroegen aan een succesvolle overgang van de jongeren die vanuit de JeugdzorgPlus (gesloten jeugdzorg) doorstromen naar een vervolgvoorziening. Er was gesignaleerd dat dit niet altijd succesvol verliep. Om erachter te komen welke factoren een invloed hadden op een doorplaatsing werd er onderzoek verricht. L. van Domburgh, hoofd van afdeling onderzoek en ontwikkeling, gaf ondersteuning en was het eerste aanspreekpunt tijdens het onderzoek.

1.3. Leeswijzer

In het volgende hoofdstuk zal het onderzoek worden beschreven. Hierin worden de opzet, de resultaten en de belangrijkste conclusie van het onderzoek weergegeven. In hoofdstuk drie worden de aanbevelingen beschreven en in hoofdstuk vier het advies. Het adviesrapport zal afsluiten met het implementatieplan.

2. Het onderzoek

Dit hoofdstuk beschrijft kort de onderzoeksopzet, de resultaten en de conclusie van het onderzoek.

2.1. Onderzoeksopzet

Voor het onderzoek werd gebruik gemaakt van kwalitatief onderzoek door middel van dossieronderzoek en interviews. Voor het dossieronderzoek werden er twintig dossiers geanalyseerd. Dit waren tien dossiers van jongeren die succesvol waren doorgeplaatst en tien dossiers waarbij sprake was van één of meerdere heropnames. Er werd onderscheid gemaakt tussen jongens en meiden, de leeftijd bij binnenkomst, waar ze vandaan kwamen voor hun eerste opname en waar ze naar doorgeplaatst werden na de JeugdzorgPlus. De interviews werden gehouden met vijf jongeren, vier groepsleiders (drie van de JeugdzorgPlus en een van een vervolgvoorziening), drie trajectregisseurs, de unitleider van een andere JeugdzorgPlus instelling (OG Heldringstichting) en de teamcoördinator van het 'Moedige Meiden' project. Het doel hiervan was om visies, meningen en ervaringen te achterhalen. De interviews waren half gestructureerd, zodat er ruimte was om door te kunnen vragen op de antwoorden. Voor de interviews met de groepsleiding werd er gebruik gemaakt van een fictieve casus die gebaseerd was op de dossiers uit het dossieronderzoek. Aan de hand van deze casus werd gekeken wat volgens hun de ideale doorplaatsing was en wat hiervoor nodig zou zijn.

2.2. Resultaten

Uit het onderzoek kwamen verschillende factoren naar voren die invloed hadden op een doorplaatsing. Deze factoren konden een succesvolle doorplaatsing bevorderen of belemmeren. Het ging om de volgende factoren: verkorte trajecten, tijd, geld, leeftijd, motivatie, vertrouwen, mentor/trajectregisseur, warme overdracht, doorplaatsing, samenwerking, verschil JeugdzorgPlus en reguliere jeugdzorg, weglopen en het netwerk van de jongere. De verkorte trajecten zorgen ervoor dat jongeren binnen korte tijd gedragsverandering moeten laten zien en soms al door moeten stromen, terwijl ze er nog niet klaar voor zijn. Tijdgebrek en geldtekort zijn beperkingen voor een succesvolle doorplaatsing; met meer tijd en meer geld kan er meer worden ingezet om het probleem tegen te gaan. Naast deze punten speelde ook de leeftijd van de jongere een rol. Wanneer een jongere op hogere leeftijd binnenkwam, zat hij² vooral zijn tijd

² Voor "hij" kan ook "zij" gelezen worden en voor 'hem' kan ook 'haar' gelezen worden.

uit. Hierdoor was er geen tot weinig (behandel)motivatie en was het voor de medewerkers moeilijk om een vertrouwensband met de jongeren op te bouwen. Wanneer er vertrouwen is, kunnen de mentor en trajectregisseur een belangrijke rol spelen in de behandeling. Wel bleek dat sommige jongeren hun trajectregisseur nauwelijks kenden, terwijl de trajectregisseur een belangrijke schakel in het traject is. Wanneer een jongere doorgeplaatst werd, gebeurde dit op verschillende manieren. De verschillen zaten in de warme overdracht (wie deed wat) en in de kennismaking met de vervolgvoorziening. Terwijl beide factoren, wanneer het goed gebeurt, mogelijk kunnen bijdragen aan een succesvolle doorplaatsing. Een andere belangrijke factor was het verschil tussen de JeugdzorgPlus en reguliere jeugdzorg. Dit verschil is groot, wat een mogelijke reden van heropname kan zijn. Veel jongeren kunnen niet met dit grote verschil omgaan en onttrekken zich hierdoor aan de behandeling. Daarbij was er te zien dat er een minimale onderlinge samenwerking is tussen verschillende organisaties en groepen, ondanks het gezamenlijke doel: “een succesvolle doorplaatsing en behandeling van de jongeren realiseren”. Een laatste belangrijke factor was het sociale netwerk van de jongere. Een negatief netwerk kan ervoor zorgen dat een jongere verkeerde keuzes maakt en/of zich onttrekt aan de behandeling.

2.3. Conclusie

Er zijn verschillende factoren die invloed kunnen hebben op het probleem. Een aantal van deze factoren waaronder de verkorte trajecten, tijd, geld en leeftijd, zijn niet te beïnvloeden. De overige factoren zijn wel te beïnvloeden. Als er wordt gekeken naar een eventuele overlap tussen deze factoren kan worden aangegeven dat veel van deze factoren samenhangen met een goede samenwerking. Op dit moment wordt een goede samenwerking tussen de JeugdzorgPlus en de vervolgvoorziening gemist. Dit houdt in dat de JeugdzorgPlus de behandeling binnen hun instelling doet, de jongere doorgeplaatst wordt en hiermee de vervolgvoorziening de behandeling binnen hun instelling op een eigen manier uitvoert. Concluderend kan gezegd worden dat veel van de factoren aangepakt kunnen worden door een betere onderlinge afstemming en aansluiting op elkaar. Hiermee wordt bedoeld dat wanneer de JeugdzorgPlus en de vervolgvoorziening vanaf de beginfase beter samenwerken, mogelijk meer bereikt kan worden. Zo zouden de verschillen tussen de JeugdzorgPlus en de reguliere Jeugdzorg verkleind kunnen worden. Ook de doorplaatsing en warme overdracht kan beter gerealiseerd worden en de onderlinge taken en rollen (mentoren/trajectregisseurs) zouden in het belang van de jongere beter verdeeld kunnen worden. Uiteindelijk kan dit effect hebben op de motivatie en het vertrouwen van de jongeren. Ook is er dan de mogelijkheid dat de

vervolgvoorziening terug kan vallen op de (expertise) van de JeugdzorgPlus wanneer het dreigt mis te gaan. Door een betere samenwerking kunnen handen in een geslagen worden en zal er minder gevoel van concurrentie ontstaan. Omdat een goede samenwerking een positieve invloed kan hebben op de verschillende factoren zullen de aanbevelingen en het uiteindelijke advies “een goede samenwerking” als uitgangspunt hebben. De uiteindelijke aanbevelingen worden beschreven in het volgende hoofdstuk.

3. Aanbevelingen

In de conclusie van het onderzoek werd aangegeven dat een betere samenwerking er mogelijk voor kan zorgen dat het probleem verkleind wordt. Het is belangrijk dat er een gezamenlijke verantwoordelijkheid en een gezamenlijk belang komt. Voor deze beïnvloedbare factoren zullen hieronder twee aanbevelingen worden beschreven welke uiteindelijk beide “een goede samenwerking” als uitgangspunt hebben. Elke aanbeveling zal afsluiten met eventuele voor- en nadelen.

Aanbeveling 1

Gezien de grote overgang van de JeugdzorgPlus naar de reguliere jeugdzorg wordt aanbevolen de vervolgvoorziening eerder te betrekken bij de behandeling van de jongere in de JeugdzorgPlus. Hierdoor kan de vervolgvoorziening een rol spelen in het traject en de ontwikkeling van de jongere. Door na de observatiefase in de JeugdzorgPlus gelijk contact te leggen met de desbetreffende vervolgvoorziening kunnen er afspraken gemaakt worden. Een medewerker van de vervolgvoorziening kan vroegtijdig aansluiten bij behandelbeoordelingen. Op deze manier leert hij de jongere kennen en kan er worden aangegeven wat de jongere nog moet leren om de vervolgbehandeling zo succesvol mogelijk te laten verlopen. Door bewust te zijn van de verschillen tussen de JeugdzorgPlus en de vervolgvoorziening en deze te bespreken, kan er worden gekeken op welke manier het beste kan worden aangesloten bij de vervolgvoorziening. Tevens kan de jongere op de juiste manier daar naartoe werken. Zo kan de jongere bijvoorbeeld zijn verlopen en vrijheden uitbreiden, omdat dit mogelijk in de reguliere jeugdzorg ook van hem verwacht wordt. Wanneer een jongere na de JeugdzorgPlus thuis wordt geplaatst, kan er worden afgesproken met de gezinsbegeleider en/of ouders wat de jongere nog moet leren voordat hij weer thuis kan komen wonen. Om het verschil tussen de JeugdzorgPlus en de reguliere jeugdzorg te verkleinen wordt naast vroegtijdig aanmelden ook aanbevolen om de jongere al eerder te laten kennismaken op de vervolgvoorziening. Zo heeft de jongere een concreet beeld van de vervolgvoorziening, is zijn perspectief duidelijk en weet hij waar hij naartoe werkt.

Voordelen:

1. De stap van de JeugdzorgPlus naar de reguliere jeugdzorg wordt minder groot, omdat de vervolgvoorziening al vroeg betrokken wordt bij de behandeling van de jongere in de JeugdzorgPlus. De stap wordt minder groot doordat de jongere in de JeugdzorgPlus al

- oefent met competenties en vaardigheden die vervolgvoorziening van hem verwacht.
2. De jongere maakt al vroeg kennis met de vervolgvoorziening en de medewerkers van de vervolgvoorziening. Hierdoor wordt zijn perspectief concreter en weet hij waar hij zich voor inzet en naartoe werkt. Dit kan zijn behandelmotivatie ten goede komen.
 3. De samenwerking tussen de JeugdzorgPlus en de vervolgvoorziening wordt beter, doordat ze meer gaan samenwerken, elkaar erbij betrekken en elkaar verantwoordelijk maken. Er ontstaat een gezamenlijk belang. De onderlinge concurrentie zal daardoor mogelijk minder worden.

Nadelen:

1. Het kost de medewerkers van de vervolgvoorziening meer tijd en daardoor geld, doordat zij aan moeten sluiten bij besprekingen binnen de JeugdzorgPlus. Per jongere in een instelling is er per week een aantal uur beschikbaar. Voor de jongere die nog niet in de vervolgvoorziening behandeld wordt, is nog geen tijd voor beschikbaar. Deze tijd zal ergens anders vandaan gehaald moeten worden.
2. Doordat de jongere meer moet oefenen met vrijheden om de overgang te verkleinen zullen er meer medewerkers van de JeugdzorgPlus ingeroosterd moeten worden om de jongere in zijn vrijheden te begeleiden. Dit kost personeel en tijd en daardoor geld. Er kan wel worden overwogen om hier vrijwilligers voor in te zetten.

Aanbeveling 2

Uit het onderzoek kwam naar voren dat er geen duidelijke richtlijnen zijn voor warme overdracht van de JeugdzorgPlus naar reguliere Jeugdzorg, terwijl er wel werd aangegeven dat een warme overdracht van belang is om de kans op een succesvolle doorplaatsing te vergroten. Momenteel doet elke medewerker dit op een eigen manier. Er wordt aanbevolen om een standaard format (overdrachtsformulier) te gebruiken die zal bij dragen aan een warme overdracht, zodat iedereen grotendeels op een lijn zit en alle belangrijke informatie op de juiste manier wordt overgedragen. Een format voor een warme overdracht zorgt voor eenduidigheid en standaard afspraken. Hierdoor weet zowel de JeugdzorgPlus als de vervolgvoorziening wat er staat te gebeuren. Uit onderzoek bleek dat er momenteel geen duidelijke rolverdeling is met betrekking tot de overdracht. Daarnaast gaven de jongeren aan dat zij geen tot minimale band hadden met hun trajectregisseur ondanks dat zij wel belangrijke beslissingen over de jongere en het traject nemen. Veel jongeren hebben een lange hulpverleningsgeschiedenis en daardoor weinig tot geen vertrouwen in de hulverleners. Een mentor heeft in tegenstelling tot de trajectregisseur

intensiever contact met de jongere. Hierdoor is de kans op een vertrouwensband groter. Daarom wordt geadviseerd om per jongere te kijken of de mentor een rol kan spelen in de overdracht en nazorg.

Naast het overdrachtsformulier wordt er aanbevolen om een richtlijn te hebben met betrekking tot de nazorg. Nazorg is een belangrijk onderdeel van de behandeling waardoor ook hier aandacht aan besteed moet worden. Door ook hier vaste richtlijnen voor te geven zijn alle verwachtingen duidelijk, is er meer afstemming op elkaar en kan er vroegtijdig gesignaleerd worden wanneer er bij de jongere signalen van terugval zijn. Wel is het in alle tijden belangrijk om individueel te blijven kijken, door alles in het belang van de jongere af te stemmen.

Voordelen:

1. Door het overdrachtsformulier weet elke medewerker van de JeugdzorgPlus wat er gedaan moet worden om de overdracht zo warm mogelijk te laten verlopen.
2. De jongere, medewerkers van de JeugdzorgPlus en de medewerkers van de vervolgvoorziening weten wie wanneer contact op neemt. De verwachtingen en taken blijven duidelijk.
3. Er zijn duidelijke richtlijnen, waardoor de verschillende werkwijze meer op een lijn komen.

Nadelen:

1. Het invullen van het overdrachtsformulier kan extra tijd vragen.
2. Een valkuil kan zijn dat er niet altijd individueel gekeken wordt. Hier moet men voor blijven waken.

4. Het advies

In dit hoofdstuk worden de aanbevelingen verwerkt tot een concreet advies. Het advies richt zich op beide aanbevelingen.

4.1. Globaal advies

Uit de conclusie werd duidelijk dat er een aantal factoren spelen die invloed hebben op het probleem. Het gaat om de volgende factoren; verkorte trajecten, tijd, geld, leeftijd, motivatie, vertrouwen, mentor/trajectregisseur, warme overdracht, doorplaatsing, samenwerking, verschil tussen de JeugdzorgPlus en reguliere jeugdzorg, weglopen en het netwerk van de jongere. De eerste vier factoren zijn niet te beïnvloeden, waardoor deze niet terug zullen komen in het advies. De overige factoren zijn wel te beïnvloeden, waardoor deze wel worden meegenomen in het advies. Alleen “het netwerk van de jongere” zal buiten het advies vallen, omdat voor deze factor een suggestie wordt gedaan voor vervolgonderzoek.

Zoals bij de aanbevelingen staat beschreven heeft het advies als uitgangspunt “een goede samenwerking”. Door een goede samenwerking zullen verschillende organisaties en/of groepen elkaar niet als concurrentie zien, maar zal er een gezamenlijk belang en verantwoordelijkheid ontstaan. Alleato (2011) schrijft in een rapportage over effectief aanbod nazorg na jeugdzorg, dat bij het samenwerken tussen organisaties het belangrijk is om het belang van de jongere voorop te stellen in plaats van hun eigen belangen. Het gezamenlijke doel van de alle partijen wordt: een succesvolle overgang (behandeling) van de jongere. “Voorwaarden voor een goede samenwerking zijn: goede communicatie, helder geformuleerde doelen waar alle groepsleden van op de hoogte zijn, goed (rechtvaardige) besluitvorming en adequate conflicthantering (omgaan met verstoorde samenwerking)” (Rubrecht & Lange, 2010).

Aanbeveling één beschrijft het belang van vroegtijdig aanmelden en kennismaken. Door aanmelden en kennismaken in een vroeg stadium te doen zal het perspectief voor de jongere eerder concreet worden en weet hij waar hij naar toe werkt. Geen enkele jongere wil in de JeugdzorgPlus verblijven, waardoor er nauwelijks (behandel)motivatie is. Door de jongere te laten zien en ervaren waar hij naar toe kan werken, wordt zijn perspectief concreet. Dit kan invloed hebben op zijn (behandel)motivatie en de eventuele behoefte om weg te lopen. Ook heeft de jongere duidelijk wat de verschillen zijn tussen de JeugdzorgPlus en de reguliere jeugdzorg. Mogelijk gaat hij inzien wat hij nog moet leren voor zijn daadwerkelijke doorplaatsing.

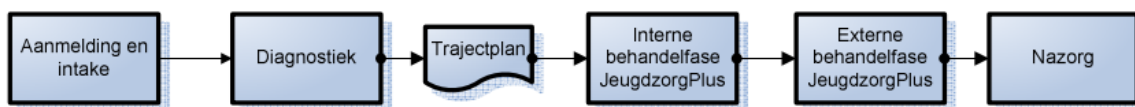
Er kan beter aangesloten worden op de vervolgvoorziening door de zelfstandigheid van de jongere te vergroten en de vrijheden uit te breiden. "Het werken met een gefaseerde opbouw van vrijheden en verantwoordelijkheden werkt bevorderend voor de behandelmotivatie" (Lange, Dam, Dresen, Geurts & Knorth, 2011). Het verschil tussen de JeugdzorgPlus en reguliere jeugdzorg zal hierdoor kleiner worden.

Momenteel is er tussen de jongere en trajectregisseur weinig contact, terwijl de trajectregisseur wel een belangrijke rol in het traject vervult en belangrijke beslissingen over de toekomst van de jongere neemt. De mentor heeft daarentegen een betere band met de jongere. De mentor maakt de jongere van dichtbij mee. In het onderzoek kwam naar voren dat het per jongere verschilt wie de (warme) overdracht doet. Er wordt geadviseerd om te kijken naar de band die de jongere met de medewerkers heeft. Wanneer een jongere een goede band heeft met de mentor wordt geadviseerd om de mentor de overdracht te laten verzorgen. Wanneer een andere medewerker een goede band heeft met de jongere, zal hij deze rol kunnen vervullen. Het is tevens ook mogelijk dat de jongere een goede band heeft met de mentor, maar dat bijvoorbeeld de moeder van de jongere dit heeft met de trajectregisseur. De trajectregisseur zal dan meer contact hebben met de moeder van de jongere en de mentor met de jongere zelf. Wanneer duidelijk is wie welke rol vervult, is ook duidelijk wie de warme overdracht doet. Hoe deze gedaan wordt is momenteel per medewerker verschillend, waardoor in aanbeveling twee wordt aanbevolen om een richtlijn hiervoor te geven. Op deze manier wordt duidelijk wat er wordt verstaan onder een warme overdracht. Ook een richtlijn voor de nazorg draagt mogelijk bij aan het vergroten een succesvolle doorplaatsing. Momenteel neemt de trajectregisseur minimaal twee keer telefonisch contact op met de jongere in de nazorgfase. Wanneer een medewerker van de JeugdzorgPlus en een medewerker van de vervolgvoorziening meer contact hebben na een doorplaatsing kan er bijvoorbeeld eerder ingespeeld worden op signalen die kunnen wijzen naar een terugval. Uiteindelijk kan een warme overdracht en goede manier van nazorg mogelijk leiden tot een positief effect op de gehele doorplaatsing. Er moet wel gezegd worden dat de aanbevelingen en het uiteindelijke advies geen garantie geven voor vermindering van het aantal heropnames. Wel zou mogelijk het probleem verkleind kunnen worden en kan er sneller ingespeeld worden wanneer er een mogelijke terugval is.

4.2. Het advies

Binnen de JeugdzorgPlus van Intermetzo werken ze met trajecten. Binnen deze trajecten vallen de volgende fasen; aanmelding & intake, diagnostiek, behandelfase en nazorg. Deze zijn terug te zien in afbeelding 1. De adviezen zijn onderverdeeld in deze bestaande fasen en worden

hieronder beschreven. Eerst zal kort de huidige situatie per fase worden benoemd en vervolgens zullen de eventuele aanvullingen gedaan worden.

Afbeelding 1: Fasen

Aanmelding en intake

Huidige situatie: Deze fase heeft betrekking tot alle handelingen vanaf het eerste contact met het plaatsingsbureau tot en met het zorgovereenkomst gesprek. Dit gesprek vindt uiterlijk twee weken na opname plaats in aanwezigheid van de gedragswetenschapper, trajectregisseur, de jongere, ouder(s) en (gezins)voogd of casemanager.

Aanvulling: In deze fase worden er geen aanvullingen gedaan.

Diagnostiek

Huidige situatie: In deze fase wordt er indien nodig (aanvullende) diagnostiek gedaan door de polikliniek Traverse. Na maximaal tien weken vindt er de trajectplanbespreking plaats. Het resultaat van het trajectplanbespreking is het trajectplan. Hierin worden naast het perspectief ook de doelen, de behandelmethoden, de behandelduur en afspraken over vrijheden, verlof en vrije tijd opgenomen. Aan het eind van de diagnostiek fase is duidelijk wat het perspectief van de jongere is.

Aanvulling: Zodra het perspectief van de jongere duidelijk is, is het van belang om de jongere gelijk aan te melden voor zijn vervolgplek. Tijdens deze aanmelding is het belangrijk dat de aanmelding zo eerlijk mogelijk gebeurt. Dit houdt dat de aanmelder eerlijk is over de problematiek, mogelijkheden en beperkingen van de jongere. Door de eerlijke aanmelding kan de vervolgvoorziening bekijken wat de jongere nog moet leren om daar geplaatst te kunnen worden en kan er worden gekeken vanaf waar zij het overnemen van de JeugdzorgPlus. Hierdoor vindt er meer afstemming op elkaar plaats en worden elkaars kwaliteiten en expertise benut. Het belang van vroegtijdig aanmelden is dat de vervolgvoorziening zo snel mogelijk bij

de behandeling van de jongere in de JeugdzorgPlus betrokken kan worden. Dit is wenselijk omdat de vervolgvoorziening op deze manier het proces van de jongere van dichtbij kan meemaken en er eventueel een rol in kan vervullen. Ook zal de vervolgvoorziening hierdoor verantwoordelijkheden krijgen en zal er een gezamenlijk belang en doel ontstaan. Dit zal de inzet van beide partijen ten goede komen. De vervolgvoorziening wordt erbij betrokken door een medewerker vroegtijdig besprekingen (evaluaties) bij te laten wonen bij de JeugdzorgPlus. In de ideale situatie zal dat zijn tot en met de eindevaluatie. Hierdoor sluiten de JeugdzorgPlus en de vervolgvoorziening beter op elkaar aan en zijn er kortere lijntjes. Binnen de vervolgvoorziening wordt er gekeken welke medewerker het beste bij het traject betrokken kan worden. Er kan gedacht worden aan de behandelcoördinator, gedragswetenschapper en/of de nieuwe mentor. In de ideale situatie zal dit de mentor zijn, omdat de mentor ook het traject in zijn vervolgvoorziening van dichtbij meemaakt.

Wanneer de jongere niet doorstroomt naar een vervolgvoorziening, maar thuis geplaatst wordt is het belangrijk om de ouder(s) of verzorger(s) op de hoogte te houden van het proces. Ook kunnen zij al aansluiten bij de behandelbesprekingen. Hier kan er worden gekeken wat de grote verschillen zijn tussen thuis en de JeugdzorgPlus en hoe er naar toe gewerkt kan worden om deze verschillen kleiner te maken.

Voor de medewerkers³ van de JeugdzorgPlus is het van belang dat er in het begin van het traject afspraken gemaakt worden over wie welke rol vervult in het traject met betrekking tot de warme overdracht en het contact met de vervolgvoorziening. Hieronder valt ook meegaan met de kennismaking op de vervolgplek en het doormailen van belangrijke ontwikkelingen en rapportages naar de vervolgvoorziening als dit in het belang van de behandeling van de jongere is. Per jongere zal het gehele betrokken team moeten kijken welke taken er liggen en wie welke taak op zich neemt. Uitgangspunt hierbij is dat deze verdeling in het belang moet zijn van de behandeling. De jongere blijft centraal.

Interne en externe behandelfase JeugdzorgPlus

Binnen de behandelfase wordt er gewerkt met het faseringsstelsel. Het stelsel werkt belonend en jongeren kunnen met adequaat gedrag verantwoordelijkheden en vrijheden verdienen. Hieronder zal de fasering kort worden beschreven en wordt er aangegeven welke belangrijke aanvullingen er zijn. De aanvullingen zijn geen competenties die de jongere moet

³ Onder medewerker van de JeugdzorgPlus die de warme overdracht zou kunnen doen valt: De mentor, een pedagogisch medewerker, de gedragswetenschapper, behandelcoördinator of de trajectregisseur.

beheersen, maar het zijn belangrijke onderdelen van de behandeling. Het is van groot belang om te proberen deze onderdelen uit te voeren in de desbetreffende fase voor het gewenste effect, maar het is geen voorwaarde om door te mogen stromen naar de volgende fase.

Fase 1

Huidige situatie: In deze fase staat aanpassing centraal. Aanpassen aan een gestructureerd dagprogramma, (nieuwe) regels en de (nieuwe) woonomgeving. Daarnaast accepteert de jongere zijn plaatsing en is hij bereid te werken aan eigen werk- en aandachtspunten.

Aanvulling: Voor deze fase zijn geen aanvullingen.

Fase 2

Huidige situatie: Centraal staat dat de jongere zelf actief wordt ten aanzien van zijn/haar eigen behandeling. Het moet voor anderen zichtbaar zijn dat de jongere iets wil leren gedurende zijn/haar verblijf binnen de JeugdzorgPlus.

Aanvulling: Voor deze fase zijn geen aanvullingen.

Fase 3

Huidige situatie: In deze fase wordt de jongere aangezet tot het maken van concrete plannen, leert hij planmatig te werken en vergroot daarmee zijn eigen vrijheden en verantwoordelijkheden. De nadruk ligt op het stellen van persoonlijke doelen en daar planmatig naar toe te werken.

Aanvulling: In deze fase is het belangrijk dat de jongere onder begeleiding gaat kennismaken bij de vervolgvoorziening. Tijdens deze kennismaking vindt er een informeel gesprek plaats met de jongere en een medewerker van de vervolgvoorziening. Deze medewerker kan de behandelcoördinator, gedragswetenschapper, groepsleiding of zijn toekomstig nieuwe mentor zijn. In het gesprek wordt uitgelegd wat de vervolgvoorziening inhoudt, wat de verschillen met de JeugdzorgPlus zijn en wat de jongere nog moet leren om hier geplaatst te kunnen worden. Ook zal de jongere een rondleiding krijgen. Zijn toekomstperspectief wordt door de kennismaking concreet en zo heeft de jongere een duidelijk beeld waar hij naar toe werkt en wat de verwachtingen zijn.

Wanneer het perspectief van de jongere een thuisplaatsing is, zal er geen kennismaking plaats

vinden, maar een gesprek thuis. Tijdens dit gesprek zal gekeken worden wat de jongere moet kunnen en nog moet leren om het thuis succesvol te laten verlopen. Daarnaast zullen de verwachten van alle partijen duidelijk worden.

Fase 4

Huidige situatie: In deze fase staat centraal dat de jongere leert om kritisch naar zichzelf te kijken en hiervan ook blijk kan geven in de omgang met anderen. De jongere leert een vertaalslag te maken van eigen (on)mogelijkheden naar concrete hulpvragen en een plan ten aanzien van de toekomst. In deze fase worden de verloven, zelfstandigheden en verantwoordelijkheden uitgebreid. In eerdere fases heeft de vervolgvoorziening al aangegeven welke competenties de jongere moet kunnen om doorgeplaatst te kunnen worden. In fase vier wordt gekeken welke competenties de jongere al heeft geleerd en welke competenties nog extra aandacht verdienen.

Aanvulling: Het is belangrijk om de verloven, zelfstandigheden en verantwoordelijkheden goed op de vervolgvoorziening aan te sluiten om het verschil tussen JeugdzorgPlus en de reguliere jeugdzorg zo klein mogelijk te maken. In het kennismakingsgesprek wordt al duidelijk hoe de vervolgvoorziening eruit ziet, welke zelfstandigheden je moet hebben en welke vrijheden je zal hebben. Tijdens de behandeling van de JeugdzorgPlus kan dit als uitgangspunt worden genomen. Wanneer de jongere wordt doorgeplaatst zal er een minder groot verschil in vrijheden en zelfstandigheden etc. zijn. Bij een langer traject kan ervoor gekozen worden om de jongere in deze fase al een dag mee te laten lopen. Hierdoor ervaart de jongere hoe het op de vervolgvoorziening is, kan hij sfeer proeven en maakt hij kennis met de groepsleiders en de jongeren. Bij een thuisplaatsing zullen de verloven worden uitgebreid, wat momenteel binnen de JeugdzorgPlus al gebeurt.

Fase 5

Huidige situatie: In deze fase staat het vergroten van de eigen zelfstandigheid centraal. Uitgangspunt voor de competenties in deze fase zijn de eisen die de maatschappij aan jongeren stelt wanneer zij zelfstandig wonen en functioneren.

Aanvulling: In de vorige fasen heeft de jongeren een duidelijk beeld gekregen van zijn vervolgplek. De verloven zijn meer uitgebreid en de jongere heeft in fase drie kennism gemaakt met de vervolgvoorziening en in fase vier (bij een langer traject) een meeloopdag gehad. In fase

vijf is het wenselijk om de jongere minimaal één dag en één nacht te laten meelopen op zijn vervolgplek. Er worden met de vervolgvoorziening afspraken gemaakt over hoe vaak dit plaatsvindt. Het streven is dat dit daadwerkelijk ook gebeurt. Mocht dit om welke reden niet mogelijk zijn, dan moet er creatief gezocht worden naar een andere oplossing of een ander moment. Een mogelijkheid zou kunnen zijn dat de jongere een aantal avonden meedraait en/of tijdens de avondmaaltijd aansluit.

Aan het einde van de behandeling binnen de JeugdzorgPlus zal de overdracht naar de vervolgvoorziening worden gedaan. Het is belangrijk dat er een warme overdracht wordt gerealiseerd. Een warme overdracht tussen beide organisaties of groepen bevat een voorbereiding op de overgang, open en eerlijke informatie uitwisseling, open staan voor vragen en advies, vertrouwen, korte lijntjes en regelmatig contact. Als bruikbaar instrument binnen deze warme overdracht wordt aangeraden het ontworpen warme overdrachtsformulier in te vullen. Door dit formulier wordt er vanuit een werkwijze gewerkt en loopt men niet het risico om belangrijke informatie te missen. Het is een kort overzicht met de belangrijkste en relevante informatie. Er wordt aangeraden het formulier samen met de jongere in te vullen. Hierdoor wordt de overdracht open en eerlijk gehouden en zal er worden geschreven vanuit zijn eigen termen. De jongere is uiteindelijk deskundige over zichzelf. Het overdrachtsformulier is terug te vinden in de bijlage (bijlage I).

Nazorg

Huidige situatie: Na de afronding van de behandelfase is de trajectregisseur nog een half jaar bereikbaar voor de betrokkenen. De trajectregisseur neemt op eigen initiatief na drie en zes maanden contact op om te horen of het nog steeds goed gaat met de jongere.

Aanvulling: Voor een warme overdracht is het van belang dat er een nauwe samenwerking is tussen de JeugdzorgPlus en de vervolgvoorziening. Met nauwe samenwerking wordt bedoeld dat de onderlinge lijntjes kort gehouden worden, zodat er makkelijker contact gelegd kan worden. Zo kunnen er indien nodig vragen worden gesteld en adviezen worden uitgewisseld. Naast de contactmomenten die de trajectregisseur na de behandeling in de JeugdzorgPlus nog heeft met de cliënt, is het belangrijk dat de mentor of een andere medewerker een aantal keer contact opneemt met de jongere na de doorplaatsing. De jongeren hebben een band opgebouwd met bijvoorbeeld hun mentor, maar horen na hun doorplaatsing niets meer van hen. Hierdoor is het voor sommige jongeren moeilijk om zich weer te hechten aan een nieuwe mentor. Het kan een positieve invloed op de vervolgvoorziening hebben wanneer jongeren na

de doorplaatsing nog steun ervaren van hun oude mentor.

Er wordt geadviseerd om als medewerker van de JeugdzorgPlus op een aantal afgesproken momenten na de doorplaatsing contact te leggen met de jongere en de vervolgvoorziening. Het is van belang om per jongere te kijken wat wenselijk is en wat in het belang is van de jongere. Er is een formulier ontworpen waarop deze contactmomenten worden vastgelegd. Dit formulier dient samen met de jongere en de vervolgvoorziening ingevuld te worden. Het motiveert de jongere als er rekening gehouden wordt met zijn wensen en behoeften met betrekking tot het contact houden na de behandeling in de JeugdzorgPlus (Alleato, 2011).

Door middel van dit contactformulier weten de jongere, de JeugdzorgPlus en de vervolgvoorziening of thuis wat er verwacht wordt. Elke maand is er een (of meerdere) contactmoment(en) tussen een medewerker van de JeugdzorgPlus, jongere en medewerker van de vervolgvoorziening. Door regelmatig een uitwisseling te doen over het proces van de jongere op de vervolgvoorziening, kan er op tijd worden ingespeeld wanneer er signalen van een mogelijke terugval zijn. Na het laatste contactmoment heeft de vervolgvoorziening nog altijd de mogelijkheid om contact op te nemen met de JeugdzorgPlus voor vragen en advies met betrekking tot de jongeren. In bijlage II is het gehele formulier terug te vinden.

Naast de afspraken op het contactformulier zal een medewerker van de JeugdzorgPlus na de doorplaatsing de eerste behandelbespreking van de jongere op de vervolgvoorziening bijwonen. Tijdens deze bespreking is er de mogelijkheid om ervaringen, belevingen en adviezen uit te wisselen. Ook kan er worden gekeken of de vervolgvoorziening extra ondersteuning nodig heeft van de JeugdzorgPlus. Er kan aan gedacht worden dat een JeugdzorgPlus medewerker een of meerdere diensten meedraait en meekijkt om vervolgens adviezen te geven. Hier zijn geen vaste richtlijnen voor, maar zal per casus worden bekeken wat de behoeften zijn.

Wat echter ook aanbevolen wordt, is het evalueren van de samenwerking tussen de JeugdzorgPlus en de vervolgvoorziening tijdens en na de doorplaatsing. Hierin wordt besproken wat tijdens het samenwerken heeft gewerkt en wat nog beter kan. Door dit open en eerlijk te evalueren, wordt mogelijk de concurrentie tussen de organisaties minder en kan er beter samengewerkt worden. Deze evaluatie vindt plaats na de eindbespreking (van de jongere) in de JeugdzorgPlus met de twee contactpersonen die de grootste rol hebben gespeeld in het traject. Dit is een medewerker van de JeugdzorgPlus en een medewerker van de vervolgvoorziening. Er wordt gekeken hoe de afgelopen periode is verlopen met betrekking tot

de samenwerking en hoe de komende periode moet gaan verlopen; wat hierin goed gaat en wat er nog beter kan.

In tabel 1 worden bovenstaande aanvullingen in een oogopslag weergegeven, zodat duidelijk is wat er in welke fase wordt verwacht.

Tabel 1: Aanvullingen

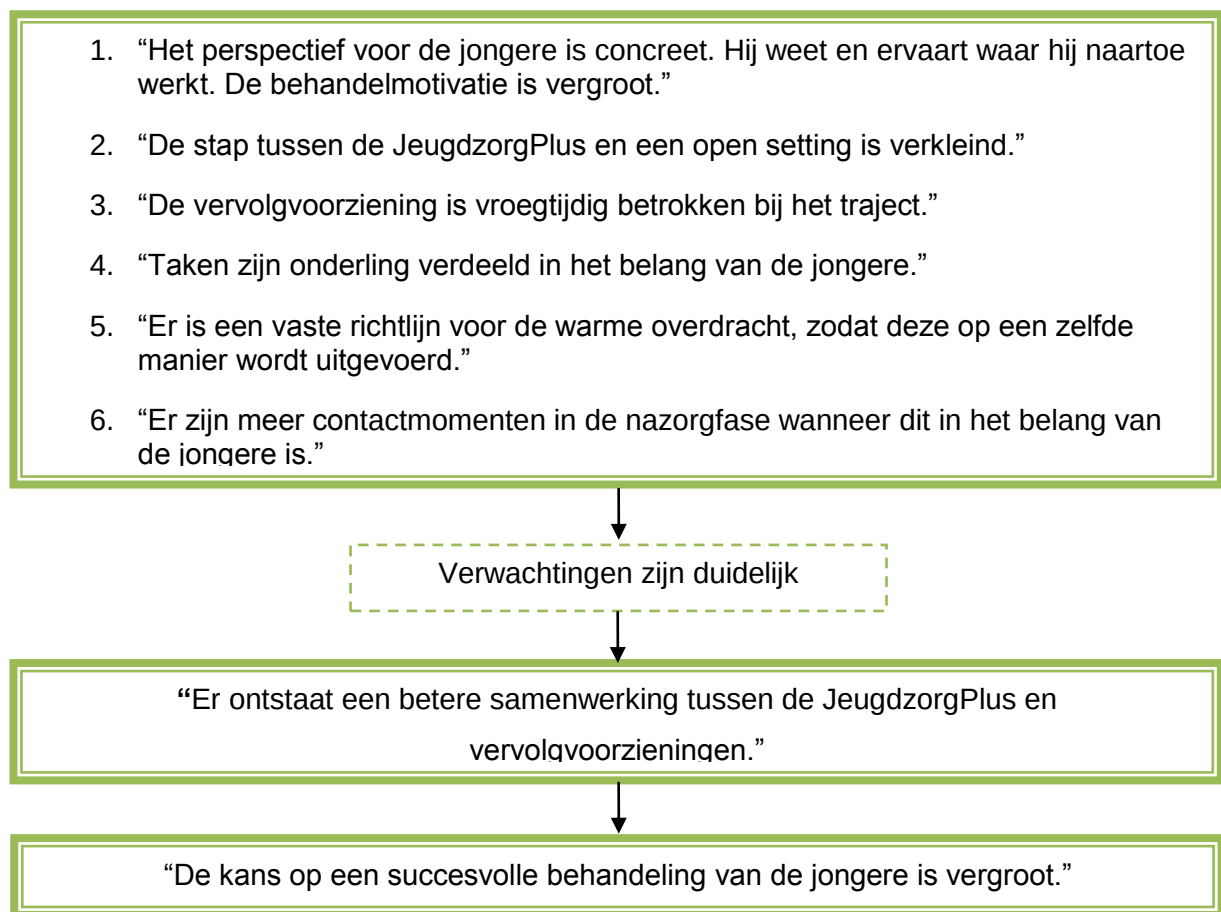
Fase	Aanvullingen	Uitvoering door:
Aanmelding en Intake	<i>Geen aanvullingen</i>	-
Diagnostiek	- Vroegtijdig aanmelding. - Eerlijke aanmelding. - Vroegtijdig besprekingen/ evaluaties bijwonen. - Onderling afspreken wie welke rol vervult en deze taak uitvoeren. - Contact onderhouden met vervolgvoorziening.	Medewerker JZ+. Medewerker JZ+. Medewerker vervolgvoorziening. Medewerkers JZ+. Medewerker JZ+.
Interne en externe behandelfase	- Kennismaking op de vervolgvoorziening of gesprek thuis (fase 3). - Meelopen in de vervolgvoorziening (fase 4). - Overdrachtsformulier in vullen (fase 5). - Warme overdracht. - Evaluatie samenwerking.	Jongere, medewerker JZ+ en vervolgvoorziening of ouder(s)/ verzorger(s) thuis. Jongere. Medewerker JZ+, eventueel in overleg met de jongere. Medewerker JZ+ (met medewerker vervolgvoorziening of ouder(s) /verzorger(s) thuis. Medewerkers.
Nazorg	- Contact onderhouden met jongere. - Contact onderhouden met vervolgvoorziening - Samenwerking evalueren	Trajectregisseur en mentor. Medewerker JZ+. Betrokkene JZ+medewerkers en vervolgvoorziening.

5. Implementatieplan

Het implementatieplan is uitgewerkt aan de hand van de acht dimensiestrategie van Hosman (Hosman, 2006).

Doelgroep en netwerk. Het advies richt zich op de intermediairen, in dit geval de professionals. De professionals, waaronder de verschillende medewerkers van de JeugdzorgPlus en van de vervolgvoorzieningen, zullen het advies uitvoeren. Uiteindelijk zal het mogelijk van invloed zijn op de einddoelgroep, de jongeren.

Doelen(keten). De verschillende doelen worden hieronder in een doelenketen weergegeven.

Het eerste vakje geeft de doelen weer van de losse onderdelen van het advies; 1. het vroegtijdig aanmelden en kennismaken, 2. meer aansluiten op de vervolgplek, 3. de vervolgvoorziening is betrokken, 4. onderlinge taak- rolverdeling, 5. warme overdracht, en 6. goede nazorg. Wanneer deze doelen bereikt zijn, zijn alle verwachtingen voor alle partijen duidelijk. Zowel de jongere, de medewerkers van de JeugdzorgPlus en de medewerkers van de

vervolgvoorziening of de ouder(s)/verzorger(s) thuis weten wat er gaat gebeuren en wat ze van wie kunnen verwachten. Uiteindelijk zal er een betere en intensievere samenwerking onderling ontstaan doordat zij samen de verantwoordelijkheid delen en het belang zien. Door de verbeterde samenwerking zal het laatste doel behaald worden, namelijk; “De kans op een succesvolle behandeling van de jongere is vergroot.”

Determinanten. Het advies richt zich op de beïnvloedbare factoren die invloed hebben op een doorplaatsing. Er zijn een aantal factoren die zowel een negatieve als positieve invloed kunnen hebben op de doorplaatsing en behandeling. Het advies richt zich daarom op de determinant “Stressor-beïnvloeding”, wat inhoudt dat stressbronnen in de omgeving worden opgeheven of verminderd (Hosman, 2006). Omdat het misschien ook een kleine positieve invloed kan hebben op een aantal niet beïnvloedbare factoren, spreekt men ook van de determinant “compenserende behoefte bevrediging”. Dit houdt in dat compenserende omstandigheden worden bevorderd (Hosman, 2006). Door het advies uit te voeren, zal er uiteindelijk een betere onderlinge samenwerking ontstaan. Hierdoor wordt het “lerend vermogen vergroot”. De organisatie en/of personen verbeteren hun vermogen door te leren van eerdere ervaringen en eigen gedrag (Hosman, 2006). Dit zal met name gebeuren in de evaluatie momenten, waarin wordt teruggekeken op de samenwerking tijdens het traject.

Systeemniveau. Het advies richt zich vooral op mesoniveau, maar uiteindelijk heeft het invloed op microniveau. Onder mesoniveau wordt in dit geval de organisatie verstaan. Het advies gaat over de werkwijze van de organisatie. Wanneer het advies wordt uitgevoerd heeft het in eerste instantie invloed op mesoniveau. Zodra alle eerste doelen uit de doelenketen behaald zijn, zal dit invloed hebben op het microniveau, de individuele jongeren. Mochten er uiteindelijk meerdere organisaties het advies toepassen, wanneer dit past binnen hun organisatie, dan zou het mogelijk invloed kunnen hebben op macroniveau.

Setting. Het advies richt zich op en wordt uitgevoerd binnen de JeugdzorgPlus. Door de samenwerking met vervolgvoorzieningen of de thuissituatie zullen deze ook erbij betrokken worden. Nogmaals betreft het de specifieke jongeren binnen de JeugdzorgPlus die doorstromen naar een vervolgvoorziening of terug naar huis gaan.

Methoden en mechanismen. Wanneer het advies wordt aangenomen zal het worden opgenomen in de werkwijze. Dit houdt in dat de bestaande fasen worden aangepast en dit de

nieuwe manier van werken wordt. De medewerkers zullen hiervan op de hoogste gesteld worden via de teamvergaderingen. Binnen de JeugdzorgPlus wordt gekeken vanaf wanneer het advies wordt ingezet.

Timing en dosering. Het advies wordt eenmalig ingevoerd. Dit betekent dat het eenmalig moet worden opgenomen in de werkwijze. Op dat moment zullen de cliënten die binnenkomen of doorgeplaatst worden benaderd worden vanuit deze werkwijze. De nieuwe werkwijze kost de vervolgvoorziening en JeugdzorgPlus meer geld. De vervolgvoorziening sluit namelijk in een eerder stadium al aan bij de behandeling van de jongere wat extra tijd kost. Voor de JeugdzorgPlus zal de kennismaking en de nazorgfase meer tijd vragen. Zij gaan mee met de kennismaking en hebben meer contactmomenten in de nazorgfase. Hoeveel geld het uiteindelijk gaat kosten is moeilijk in te schatten. Het uitvoeren van het advies kost geld, doordat er meer uren voor vrijgemaakt moeten worden. Uiteindelijk kost het meer uurloon en meer reiskosten. Maar zoals eerder gezegd kan het op langer termijn terugverdiend worden.

Uitvoerders. De medewerkers van de JeugdzorgPlus zullen de interventie uitvoeren, maar betrekken hierbij de medewerkers van de vervolgvoorziening of de ouder(s)/verzorger(s) in de thuissituatie erbij. Onder de medewerkers van de JeugdzorgPlus worden de mentoren, de trajectregisseur, de gedragswetenschappers en behandelcoördinatoren verstaan. Dit betekent niet dat al deze mensen bij alle jongeren betrokken zijn. Per jongere wordt er gekeken welke mentor, welke trajectregisseur, welke gedragswetenschapper en behandelcoördinator bij de jongere betrokken is. Zij zullen voor en met deze specifieke jongere het advies uitvoeren.

Literatuurlijst

Alleator. (2011). *Rapportage effectief aanbod nazorg na jeugdzorg*. Gedownload op 28 mei 2014, van <http://www.alleato.nl/userfiles/files/11321%20rapportage%20nazorg%20na%20jeugdzorg.pdf>

Hogeschool van Arnhem en Nijmegen. (z.d.). *Integratieve stresstheoretische benadering (Niveau 3)*. Signaleren en actie ondernemen, Hogeschool van Arnhem en Nijmegen, Arnhem.

Lange, G. de, Dam, C. van, Dresen, C., Geurts, E. & Knorth, E. (2011). *Doorgaande zorg na JeugdzorgPlus*. Gedownload op 29 mei 2014, van [file:///C:/Users/Jaleesa/Downloads/Doorgaande-zorg-na-JeugdzorgPlus%20\(2\).pdf](file:///C:/Users/Jaleesa/Downloads/Doorgaande-zorg-na-JeugdzorgPlus%20(2).pdf)

LSG-Rentray. (z.d.). *Welkom*. Geraadpleegd op 18 februari 2014, van <http://www.lsg-rentray.nl/>

Rubrech, J., & Lange, G. de. (2010). *Kwaliteit verbeteren in de zorg*. Amsterdam: Pearson Benelux B.V.

Bijlagen

Bijlage I: Overdrachtsformulier

Invullen door medewerker JeugdzorgPlus⁴

ALGEMENE GEGEVENS

Voornaam:

Achternaam:

Geboortedatum:

Sekse: jongen / meisje (*omcirkelen wat van toepassing is*)

Land van herkomst:

IQ:

Diagnoses:

.....

GEZINSSAMENSTELLING

Contact biologische moeder: ja / nee (*omcirkelen wat van toepassing is*)

Bijzonderheden:

.....

.....

Contact biologische vader: ja / nee (*omcirkelen wat van toepassing is*)

Bijzonderheden:

.....

.....

Overige belangrijke familieleden:

.....

⁴ Het overdrachtformulier wordt ingevuld door de mentor, trajectregisseur en/of behandelcoördinator, in overleg met de jongere.

SOCIAAL NETWERK

Sociaal netwerk:

.....

.....

Sterke kanten omgeving:.....

.....

.....

ONTWIKKELINGSGBIEDEN / KARAKTEREIGENSCHAPPEN

Sociale ontwikkeling:

.....

.....

Lichamelijk ontwikkeling:.....

.....

.....

Emotionele ontwikkeling:

.....

.....

Gedrag:

.....

.....

Sterke kanten jongere:... ..

.....

.....

ONTWIKKELING

Behaalde behandeldoelen:

.....

.....

.....

Aandachtspunten:

.....

.....

.....

.....

Signalen wanneer het niet goed gaat:.....

.....

.....

.....

.....

Wat werkt wel qua benadering?:

.....

.....

.....

Wat werkt niet qua benadering?:

.....

.....

.....

Bijzonderheden:

.....

.....

.....

GEGEVENS JEUGDZORGPLUS INSTELLING

Naam:

Adres:

Groep:

Mentor:

Trajectregisseur:

Behandelcoördinator:

CONTACTPERSOON

Contactpersoon:

Telefoonnummer:

E-mailadres:

ONDERTEKENING

Datum:

Naam medewerker JeugdzorgPlus:

Handtekening:

Naam jongere:

Handtekening:.....

Bijlage II: Contactformulier nazorg

Naam jongere:
Datum doorplaatsing:
Ingevuld door:

Datum	Contactpersoon Intermetzo	Contactpersoon Vervolgvoorziening	Manier van contact	Reden van contact
1 ^e week Datum:			☐ Face to face ☐ Telefonisch ☐ Digitaal	
1 ^e maand Datum:			☐ Face to face ☐ Telefonisch ☐ Digitaal	
2 ^e maand Datum:			☐ Face to face ☐ Telefonisch ☐ Digitaal	
3 ^e maand Datum:			☐ Face to face ☐ Telefonisch	

			0 Digitaal	
4 ^e maand Datum:			0 Face to face 0 Telefonisch 0 Digitaal	
5 ^e maand Datum:			0 Face to face 0 Telefonisch 0 Digitaal	
6 ^e maand Datum			0 Face to face 0 Telefonisch 0 Digitaal	
Extra contact- momenten				

Naast de contactmomenten met de vervolgvoorziening heeft de contactpersoon van Intermetzo ook maandelijks contact met de jongere.